

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se inapoză.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Nr. 2110 Scol.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterali din arhidieceșă ca inspectorate tractuali de scoale.

Terminul pentru depunerea esamenelor de cualificațiune învățătorească se defige în anul acesta pe 30 Iunie și zilele următoare st. v.

Cererile pentru admitere sînt a se așterne prin concernintele officii protopresbiterale și au se între aici până la 14 Iunie, fiind instruite în sensul §-lui 3. al regulamentului sinodal din 1873 cu atestate de botez, de moralitate, de studiile făcute și despre pracsă învățătorească (servițiu) de cel puțin un an. Pre lângă aceste fie-care aspirant are a aclude cererei de admitere o scurtă descriere a vieții sale compusă și scrisă de el însuși, din care să fie evidente fazele mai însemnate ale vieții sale; în special dacă între terminarea antestudiilor și intrarea în preparandiă, sau între absolvirea preparandiei și intrarea în servițiu activ învățătorească a trecut unul sau mai mulți ani: unde și cum a petrecut aspirantul acest timp? dacă în decursul servițiului activ s'a întâmplat vre-o întrerumpere sau strămutare în altă comună, din ce cauză a urmat aceasta? unde și cum a petrecut timpul intercalar? Dacă aspirantul aparține armatei, e de a se arăta: în ce an s'a asentat, în care regiment sau batalion de milițiani (honvéd) e înrolat și în ce charge (rang); când și cât timp a fost în servițiu activ militar? Această descriere a vieții protopresbiterului are a o censura ținînd cu deosebire în vedere prescripțiile §-lui 4 din mai suscitatul regulament; ear la cazul, dacă față cu aspirantul ar avè loc vre-una din excepțiunile acolo înșirate, va notifica aceasta consistoriului; la din contră va provede actual numai cu visa sa.

În special se înseamnă, că cererei de admitere la depunerea esamenului e de a se aclude tacsa de 10 fl. prescrisă în §. 125 al statutului organic, eventual a se documenta cu acte demne de credință absoluta sêrăcie a suplicantului. Fără de aceste nu se va mai admite nimeni la depunerea esamenului (§. 3 regul. cit.)

Ce privește materialul pentru esamenul de cualificațiune se înseamnă, că partea teoretică va cuprinde toate obiectele prescrise și obligate pentru scoalele populare elementari, subînțelegîndu-se și limba maghiară. Partea practică se va estindè asupra metodicei din diferitele obiecte de învățămînt și asupra agendelor administrative, ce are a le provede

învătătorii la scoala populară în sensul prescripțiilor normativului scolar din 1882 (matricule scolare, cataloage, lista de absenții, rapoarte ș. a.).

Se înseamnă și cu această ocaziune spre strictă conformare a tuturor, pe cari îi privește, că învățători fără de esamen de cualificațiune (învătătoresc) nu se pot admite la nouă alegeri. Aceia, cari ca atari ocupă posturi învățătorești, dacă dela prima lor aplicare au trecut doi (sau mai mulți) ani, sînt datorii sub urmarea delăturării din funcțiune a depune prescrisul esamen, eventual a legitima împedecarea prin acte demne de credință.

Conform acestora tit. Dta pre lângă intimarea unui exemplariu al acestui cerculariu vei îndruma în special pe fie-care învățătoriu fără de esamen de cualificațiune din acel tract să se supună negreșit în anul acesta esamenului, prescris de legile din vigoare, ear despre aceia, cari din ori ce cauză nu se vor conforma, vei relaționa aici până la 15 August a. c. arătînd și cauza eventualei împedecări.

Din ședința consistoriului arhidieceșan, ținută în Sibiu, la 17 Maiu, 1883.

Miron Romanul m. p.,
arhiepiscop.

Revista politică.

Sibiu, în 20 Maiu

Eveniment mai remarcabil ni s'ar părè, înăuntrul monarchiei, lupta electorală din Galiția. La ordinea zilei sînt acolo alegerile la dieta provincială. Sînt mai multe momente, care ar îndemna pe ori cine la credința că poporațiunile de acolo, polonii și rutenii, vor da la o parte toate diferențele din trecut și vor alege frățesce pentru scopul care privește de o potrivă pe unii și pe alții, binele patriei. Polonii însă sînt ca și maghiarii nostri. Trăesc numai pentru ei și pretind ca și ceealaltă lume întreagă earăși să trăiască tot numai pentru ei. Guvernul lui Taaffe, de altă parte, sau este impotent, sau nu este sincer față cu naționalitățile...; pentru că rutenii sînt în Galiția striviți la pîrete ca și românii din Ungaria și Transilvania. Dieta galițiană va fi mai fără ruteni sau dacă vor urma rutenii politica de abstenență, va fi fără ruteni. Prin aceasta însă cele trei milioane de ruteni nu se șterg de pe lume și nici dragostea între cele două naționalități nu va cresce. Din contră veleitățile șovinistice a le polonilor, care pe lângă apăsarea rutenilor, se mai ocupă și cu ideea de a

restaura Polonia, pot deveni fatale pentru pacea monarchiei.

Francezii ocupați în Atrica (Madagascar) și în Asia (Annam) e probabil că se vor încăjera și cu China, dacă nu și cu Englitera. În parocsismul acesta, nu e mirare, dacă se află fantasti, cari vèd o împărțire, de și nu de tot, eventuală a Franciei între Italia, Spania, Belgiu, Englitera, Elveția și Germania. „Figaro” din Paris spune că Bismarck are deja planul de împărțire gata.

Festivitățile încoronării din Petersburg au trebuit să se întrerupă. În masele poporului adunat s'au arătat tumulte de un caracter foarte serios. Cerchezi și infanterie au trebuit să întrevină spre a face linisce.

Desbaterea asupra proiectului de lege pentru scoalele secundare în casa magnaților.

(Urmare.)

Baronul Emil Pongracz: Nu curînd se va prezenta earăși în casa aceasta spre desbatere un proiect de lege atît de interesant și de însemnat, precum e cel de față, care tractează „despre scoalele medii și despre cualificațiunea profesorilor din scoalele acestea”. Asupra acestui obiect s'a vorbit material de ajuns pentru o bibliotecă întreagă. Desbateri interesante asupra acestui obiect au făcut rotunda în țiarele din patrie și străinătate. E cu greu a se mai dice ceva nou asupra lui. (Să auzim!)

Nu mă măgulesc a spune ceva nou. Vorbirea mea o voiu motiva cu însemnătatea obiectului. După părerea mea e de dorit, ba chiar necesar ca să se accentueze scopul proiectului acestuia cât de des și din cât de multe părți. E necesar să protestăm contra acuzelor nejuste, cari s'au ridicat în legătură cu acest proiect, nu numai asupra guvernului, ci asupra națiunei maghiare întregi. (Să auzim.)

E constatat, că organizațiunea scoalelor medii e una din întrebările mai urgente, cari așteaptă a fi deslegate pe terenul învățămîntului. În scoalele medii domnesce disordine atît în privința conducerii, administrațiunei, planului de învățămînt și a limbei de propunere, cât și în privința cualificațiunei profesorilor didactice. Disordinea aceasta stă în opoziție cu interesele cele mai vitale ale statului și nu face nici decît onoare referințelor noastre culturale.

Scoalele secundare, pe cari le frecventează 38,000 scolarî, formează în patria noastră un factor cultural însemnat. Din acestea ese masa inteligenței, care

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare.)

„Piemontezul rîntăcios a născocit o infamie mare spre a se resbuna. El rîsturnă într'adins două sau trei piese slabe, din etagiul său, și făcea mare sfară spre a chema polițiștii, cari circulau printre lume. După ce a reușit a atrage poliția, el a pretins, că eu am așitit populația în contra lui, că el fu împins, spre marele detriment a marfei sale fragile, că el este om de omenie, care-și plătește patentul său, și este bine cunoscut în țeară, pre când eu, nu sînt decît un vagabund fără mijloace și poate și ceva mai mult, cine scie; poate sînt chiar hidosul ucigaș al cardinalului. În modul acesta se istorisea deja evenimentul întîmplat în Neapole, și eu fui recomandat astfel atenției publice și agenților poliției. Poporul ține cu mine; mulți afirmă nevinovăția mea și a lor proprie. Nimenea n'a rîsturnat, ba nici n'a atins stalagiul Piemontezului.

Grupa din giurul meu, resistă gardelor și se deschise, spre a mă lăsa să fug.

„Dară între oamenii cei bravi, erau și ticăloși sau poltroni, cari au arătat cu degetul după mine, fără a dice un cuvînt în momentul, când am dat repede în o stradă mică și strîmtă. Polițiștii mă urmăreau; era ceva distanță între mine și persecutorii mei, dară eu nu cunosceam localitatea, și în loc de a scăpa la cîmp, am dat în altă piață mică, în mijlocul căreia o baracă de marionete cuprindea atenția unui public numeros. Ahea mă eram furișat în mulțime, și am și zărit polițiștii, căutînd în toate părțile, cu priviri scrutătoare. Eu mă făcusem că puteam de mic și mi dam aerul, de mare interes, pentru aventurile lui Policinello, ca să nu atrag atenția vecinilor mei. De odată îmi veni o idee minunată. Cunoscînd bine pericolul, în care aflam, eu m'am înbulzit tot mai înainte prin mulțimea compactă și trîndavă, care și polițiștii se sileau a o străbate. Ajuns așa până la baracă, mă plec tot mai mult, deodată mă furișez sub acoperișul de pînză, ca o vulpe într-o gaură, și mă aflui sgîrcit, între picioarele „operantelui” sau „recitantului” adecă a omului, care face marionetele să se misce și să vorbească.

„— Scii, domnule Goefle, ce este un teatru de marionete?”

— Cum se nu? Am vîdut deunădi în Stockholm teatrul lui Cristian Waldo.

— L'ai vîdut... pe din afară?

— Da; însă îmi pot închipui și interiorul, deși mi s'a părut foarte complicat.

— Acela este un teatru pentru doi operanți sau patru mâni, adecă patru persoane pe scenă: el permite personal destul de numeros de burattini.

— Ce însemnează burattini?

— Este o marionetă clasică, primitivă și din cele mai bune. Dară nu este fantoccio*) din toate piesele, acățată cu ață de tavan, care merge fără a atinge pămîntul și face o larmă ridiculă și nepotrivită. Firea aceasta mai cu minte și mai completă a marionetei articulate, stă în legătură cu perfecționarea mecanice și o face aptă a imita geste în destul de adevărat indestul de grațios și pozele: firește, a imita complet natura, nu se poate, cu ori și ce mijloace perfecționate: însă, cercetînd chestia, eu m'am întreat, care este scopul unui teatru de automați, și ce folos poate trage arta din tr'ensul. Întru cât faci automații mai mari și mai semeni oamenilor, cu atîta mai mult este jocul acestor actori falsi, ceva trist și chiar ceva infricșat. Nu crești și Dta așa?

— De sigur; însă aceasta este o abatere ce mă interesează mai puțin decît continuarea istoriei Dtale,

— Pardon, pardon domnule Goefle abaterea aceasta este de lipsă. Eu ating o fază destul de bisară a

*) păpușa N. trad.

